

nje tako iskreno prošnjo, da se ji ni mogel ustavljati. Iztegnil je svojo roko, v kateri se je lesketalo zlato jajce, in ga vržel v morje. Zašumela je in se zapenila sinja voda na tistem kraju, nad valovi pa so isti hip zaplesala bela bitja, vabeč ga medse s sladkimi besedami, ki so bile kot zveneča pesem... In odvedla so ga v svoje krasne, kristalne gradove pod vodo..., nad njim pa je spet zašumelo morje in pelo svojo vabečo, veselo pesem naprej.

A. Čebular:

Belinčku.

Belinček —	Možiček —
cekinček,	tatiček
le varuj nam dom,	visok, dolgobrad,
pa kruhka	prikrade
in mlekca	se v hišo
prinesla ti bom,	ponoči kaj rad.

Belinček —
cekinček
da né boš zaspan,
boš stražil
ponoči —
in spal, ko bo dan.

